

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 55. Monstrum Ubiquitatis a Luthero productum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI
A.C. 1527. gunt; vulgus incertum in partes secedit; nisi Deus perpetuo se Ecclesie adfuturum promississet, ejus ruinam veteres ob dissensiones timerem; nimis enim certum est illud: disputando veritas amittitur.

§. LV.

Monstrum Ubiquitatis a Luthero productum.

Bossuet l. cit. p. 105.
Florim. Ray. de orig. hæc. l. 2. c. 14.
G. Callisti judic. & Rayn. ann. 1527. n. 55.

Interim Lutherus nimio disputandi æstu abreptus in alium incidit errorem; docebat enim, *Corpus Christi Domini, æque ac ejus Divinitatem esse ubique.* Hac vero ratione absonam hancce doctrinam fulcire conabatur: *Humanitas Christi Domini est unita Divinitati, ergo humanitas est ubique sicut ejus Divinitas. Humanitas Christi est ad dexteram Dei, quæ est ubique, ergo etiam humanitas est ubique, atque ita Christus Dominus homo ubique est: in cælo fuit, antequam descenderet: in tumulo, antequam sepeliretur, eo etiam tempore, quando Angeli dixerunt: Non est hic.* In errorem adeo enormem prolapsus est Lutherus, postquam sese Zwinglianorum doctrinæ non minus falsæ opponere nitebatur. Aferebant enim illi, *quod ne divina quidem potentia Corpus Christi in duobus locis poni possit*, eo autem errore præsentiam realem Corporis Christi in Eucharistia evertebant. Nec deerant tamen Lutheri discipu-

scipuli, qui insulsam ejus opinionem Sæcul. XVI. A.C. 1527.
 quantocius propalare nitebantur, ac quicquid novitatem saperet, avide excipiebant. Hos inter haud infimus erat Jacobus Le Fevre, qui vulgo Schmidelinus vocabatur; proin *Ubiquistarum* nomen fortiebatur illa Lutheranorum factio, quæ ut præsentiam realem Corporis Christi in Eucharistia propugnaret, licet transubstantiationem negaret, assererat tamen Corpus Christi æque ac ejus Divinitatem ubique esse. Docuit primo Lutherus hunc errorem in quodam libro, quem ad propugnandum Luther. ser. quod verba stant. t. 3. Callist. judicium n. 4. & seq. literalem S. Paginæ sensum Anno Christi millesimo quingentesimo vigesimo septimo conscripsit: Cum vero hanc opinionem apud suos plurimum invalescere cerneret, eandem majori cum pertinacia tuebatur in Confessione fidei, quam paulo post præfatum librum edidit.

In postremo hoc libro asserit, *parum referre, an in Eucharistia panis maneat, vel auferatur*; magis tamen rationi congruum videri, si adstruatur *panis, carneus, & vinum sanguineum*; novo hoc dicendi genere Lutherus corpoream, quam panem inter & vinum statuit, unionem exprimebat; hæc autem verba *impanationem* inferre videntur, idque sæpius ipse Lutherus innuit, suaque explicandi *methodo*

Sæcul XVI
A.C. 1527.

thodo non raro longius, quam ipsemet intenderat, abripietur; nec dubitari potest, quin ejusmodi propositiones, quamdam panis cum carne, & vini cum sanguine mixtionem inferant, quæ admodum crassa, ac nullo pacto toleranda Melanchtoni videbatur, *locutus inquit, Luthero super hac mixtione, quæ multis videtur ingens paradoxum, decisive reposuit, nihil se hic mutare velle. Ego vero Lib. 4. ep. 26. opportunum non judico, hanc materiam aggredi, perinde ac si diceret Melanchton, non consentio Luthero, nec tamen eidem contradicere audeo.*

§. LVI.

*Prætensæ Reformationis fundamenta
mutuis hisce diffidiis everfa.*

Interim hæc disputationes, quæ non sine magna animorum contentione sæpius utrinque agitabantur, reformationem recte sentientibus passim invisam reddebant; credebant enim novi hi reformatores, omnia decidi posse per solam auctoritatem sacri Codicis, præter quem nullum alium judicem admittebant; & nihilominus super ipso hujus sacrae Paginae sensu continuo inter se litigabant, quinimo utrinque scindebantur circa aliquem illius textum, qui tamen ceteris omnibus magis clarus esse debeuit.